

Поклоняйтеся Богу в душі та правді

Більшість людей, якщо не всі, зараз і протягом усієї давнини поклонялися сутності. «Первісна людина боялася будь-яких проявів влади; він поклонявся кожному природному явищу, яке не міг зрозуміти. Спостереження за потужними природними силами, такими як бурі, повені, землетруси, зсуви, вулкани, вогонь, спека та холод, справили велике враження на розум людини, що розвивався. Незрозумілі речі в житті досі називаються «діями Божими» і «таємничими розпорядженнями Провидіння».

«Відомо, що від п'ятисот до шестисот таких племінних одиниць мали власну незалежну історію соціального та релігійного розвитку в повній ізоляції одна від одної, за винятком випадкових маргінальних контактів на кордонах їхніх територій. У всіх без винятку племенах Австралії існує віра в одну Вищу Силу, яка є першопричиною всього творіння».

Стародавні єгиптяни мали Ра, свого бога сонця, та Осіріса, бога підземного світу, тоді як Вавилон, Греція та Рим поклонялися міфологічним богам.

Сьогодні значна частина населення світу складається з християн, євреїв і мусульман, які поклоняються Богу або Єгови, Богу Мойсея та Авраама, або Аллаху, Богу, якому поклоняються мусульмани. Існують колосальні розбіжності між і всередині кожного з них. Інша значна частина світу дотримується таких вірувань, як буддизм та індуїзм. Тим не менш, є й інші, як у первісних народів, які мають свої освічені часом «духовні» вірування.

Ці приклади вказують на фундаментальну рису людини, яка існувала від створення, бажання віддавати шану і поклонятися якійсь сутності.

Позиція людського серця є найважливішою для Ісуса: «Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всім своїм розумом. Це велика перша заповідь. А друга подібна до неї: Люби свого ближнього, як самого себе. На цих двох заповідях тримається весь Закон і Пророки».. Пізніше Ісус виголосив нову заповідь: «Я даю вам, щоб ви любили один одного: як Я вас полюбив, так і ви любіть один одного. По тому всі пізнають, що ви мої учні, якщо будете мати любов між собою».

Біблійне серце вважається осередком емоцій, пристрастей і потягів і охоплює також інтелектуальні та моральні здібності, хоча вони обов'язково приписуються душі, з Міжнародного стандартного біблійного словника.

Питання

- Історичні записи показують, що з самого початку людство поклонялося якійсь істоті.
Т. ____ Ф. ____
- Існують колосальні відмінності між різними релігіями та всередині них.
Т. ____ Ф. ____
- Найбільші команди
 - ____ Любіть Бога
 - ____ Люби ближнього
 - ____ Кохати одне одного
 - ____ Все вищезазначене
- Серце людини є місцем її емоцій, моральних засобів, її внутрішньої сутності.

Т. ____ Ф. ____

5. Поклоніння – це любов, обожнювання, благоговіння, а не якась дія, яка виконується з невеликим обдумуванням або зовсім без нього.

Т. ____ Ф. ____

Урок 2.

Поклоніння серця.

«І побачив Бог, що велике розбещення людини на землі, і що всі думки серця її були тільки злі завжди. І пожалкував Господь, що створив людину на землі, і засмутився в серці Своїм». ".

Міхей написав дітям Ізраїлю, запитуючи: «З чим я прийду перед Господом?» а потім дав кілька можливостей у формі інших запитань. Він закінчив: «Він показав тобі, о людино, що є добре. І чого вимагає від тебе Господь, як тільки чинити справедливо, любити милосердя та смиренно ходити з Богом своїм?»

Ісус сказав сатані: «Господу, Богу твоєму, поклоняйся і Йому одному служи». Деяким із фарисеїв, які дотримувалися традицій, Ісус процитував Ісаю 29:13: «Ці люди шанують Мене назовні устами, а серце їхнє далеко від Мене. Даремно поклоняються мені; їхні вчення — це лише правила, яких навчають люди». Інше марне поклоніння включає ангелів, ідолів, людей, невігласів і поклоніння дияволу.

Ісус приніс своє тілесне тіло як єдину жертву, яка могла усунути гріх від людини. Бог прийняв його жертву, воскресивши Його з могили, досягнувши таким чином перемоги над смертю та влади сатани над людиною. Можливість прощення та примирення стала доступною для всіх, хто вирішив покластися на Христа та послухатися його. Ті, хто примирився з Богом через прощення гріхів, виявляють свою любов у пошані, шані та поклонінні Йому.

Людина є відданою чи релігійною, коли внутрішньою сутністю, душею та серцем вона служить Богові своїми добрими справами та віддає шану чи пошану своєму Богові. Людина може сприймати когось як дуже релігійного або побожного християнина, спостерігаючи за всіма добрими справами, які він виконує, але абсолютно не знати про мотиви його вчинків. Наприклад, його бажання визнати людину або заслужити Божу нагороду, дотримуючись Його наказів, не є справжнім поклонінням, оскільки в ньому немає поваги, шани чи шані. Вчинок не є поклонінням, хоча він може принести користь комусь, якщо він не походить від внутрішньої людини, мотивованої любов'ю. Лише Бог знає наміри «серця» людини. Для поклоніння потрібні любов, віра і дія.

Питання

1. Чиєсь поклоніння може бути марним і неприйнятним для Бога.

Т. ____ Ф. ____

2. Виконуючи Божу волю, приносячи Себе як єдину жертву, прийнятну для Бога, Ісус поклонявся Богу.

Т. ____ Ф. ____

3. У чому полягала перемога над смертю?

- a. ____ Розп'яття Христа
- b. ____ Жертва Христа за гріх
- c. ____ Воскресіння Христове

4. Люди не знають, чи є добрі справи людини поклонінням чи дією, щоб отримати похвалу від інших.

Т. ____ Ф. ____

5. Оскільки Бог знає серце людини, Він знає, чи є поклоніння людини справжнім і справжнім чи марним.

Т. ____ Ф. ____

Урок 3.

Кому поклонятися?

«Бог є духом, а не фізичним, і Його поклонники повинні поклонятися в душі, а не в ритуальній дії, а вираження емоцій і любові внутрішньої істоти і в правді, справжньої та справжньої, а не фальшивої та фальшивої. Можна мати всі знання (правду), але не мати любові, тоді його поклоніння є неприйнятним. Це марно і нічого не означає.

В Івана 4 вірш 24 проголошується, що «Бог є Дух». У цих словах міститься одна з найпростіших, але найглибших істин, які будь-коли приходили до вуха смертного. Їх правда є одним із найвеличніших одкровень і виправляє помилкові висновки людського розуму. Вони показують, що:

1. Бог абсолютно вільний від будь-яких обмежень простору і часу і тому не локалізований у храмах.
2. Що Бог не матеріальний, як стверджують ідолопоклонники.
3. Що Він не є абстрактною силою, як думають [деякі] вчені, а Істотою.
4. Що Він піднесений над усією потребою в храмах, жертвоприношеннях тощо, які є благом для людини, але не для Бога».

Четверне Євангеліє, стор. 149, JW McGarvey і Philip Pendleton

Святе Письмо стверджує, що природа Бога така:

- кохання
- життя
- Істина
- Справедливий, святий і праведний
- Милосердний
- Мир
- Вірний

Що є приємним Богу?

«Чого вимагає від тебе Господь, крім того, щоб ти діяв справедливо, і любив милосердя, і смиренно ходив з Богом своїм» із Михея 6, вірш 8)? Ісус не благословляв, але різко висловлювався релігійним лідерам, які не виконували вимог Господа: «Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри! Ви даєте десяту частину [наказану кількість, десятину] ваших прянощів — м'яти, кропу та кмину [навіть до найменшого насіння]. Але ви знехтували найважливішими речами закону — справедливістю, милосердям і вірністю. Вам слід було практикувати останнє, не нехтуючи першим». Ці лідери вимагали фізичного аспекту закону, вважаючи, що вони виконали вимогу Бога, але вони знехтували Його наміром, Його природою.

У Нагірній проповіді, Матвій 5, Ісус визначив кілька вчинків і ставлень, які Йому подобаються, сказавши «Благословенний», вказуючи на те, що Бог задоволений і благословляє тих, хто:

- a. **Убогий духом**— ті, що визнають власну гріховність і Божу праведність.
- b. **Сумувати**— тих, хто незадоволений своєю духовною слабкістю, на відміну від тих, хто незадоволений своїм фізичним становищем у житті.
- c. **Ніжний**— тих, хто не гордий, зарозумілий чи зарозумілий.
- d. **Голод і жага праведності**, — тих, хто постійно прагне знати і робити те, що є правильним і приємним Богу.
- e. **Милосердний**— Співчутливий, не засуджуючи чи засуджуючи.
- f. **Чистий серцем**— щирі, вільні від фальшивого, вільні від усього, що бруднить, псує, розбещує
- g. **Миротворці**— тих, хто живе в мирі зі своїми ближніми та допомагає іншим робити те саме.

говорити діяти як ті, хто буде суджений за законом, який дає свободу, тому що суд без милосердя буде показаний кожному, хто не був милосердним [точно так, як приписував закон Старого Завіту без будь-якого врахування обставин]. Милосердя перемагає суд (Якова 2:12-13)! Суд (закон) вимагає покарання, але Бог милує тих, хто у Христі.

Ісус запитав: Як ти думаєш, хто з цих трьох був ближнім тому чоловікові, що потрапив до рук розбійників? Знавець права відповів: «Той, хто змилювався над ним».

«Будьте один до одного добрими та милосердними, прощаючи один одному, як і Бог у Христі простив вам».

«Не судіть, бо й вас судитимуть. Бо як судите інших, так судитимуть і вас».

Християни повинні бути обережними, як вони ставляться до а. кожен, хто завдає болю тому, кого любить; б. хтось грішить, кається і повертається; і с. тих, хто відпав і не покався і не повернувся до Христа.

Усі атрибути Бога повинні бути включені в значення Його подоби або образу, в якому Бог створив людину. Бог також дав людині інтелект, який дозволяє їй думати, міркувати, аналізувати та вибирати. Людина могла вибрати продовжувати бути подібною до Бога, розпізнаючи правду, виявляючи милосердя, бажаючи справедливості та прагнучи до мирних стосунків, або вона могла вибрати не робити цього, залишаючись розірваною у своїх стосунках з Богом, своїм Батьком і Творцем.

Оскільки всі люди згрішили і потребують прощення, здатність міркувати, дана їй Творцем, дозволяє людині змінити свій шлях, отримати прощення та почати жити більше, як Христос. До тих, хто у Христі, Павло писав: «Отже, як Божі вибрані люди, святі й улюблені, зодягніться в співчуття, доброту, смиренність, лагідність і довготерпіння. Терпіть один одного і прощайте всі образи, які ви маєте один на одного. Прощайте, як Бог Господь простив тобі. І над усіма цими чеснотами зодягніся в любов, яка пов'яже їх усіх разом». Зростаючи в них, християни будуть відображати Божий образ і виявляти плід Духа, яким є «любов, радість, мир, довготерпіння, доброта, милосердя, вірність, лагідність і самовладання».

Наведені вище характеристики Бога неможливо відчувати, понюхати, спробувати на смак, побачити або почути. Спостерігаючи за діями та ставленням Ісуса, можна пізнати Отця, що саме Ісус сказав Пилипу.

Ми вкрай потребуємо любові та прощення. У нашому стані гріха та бунту ми заслуговуємо на смерть, якої вимагає справедливість. Через життя, смерть і воскресіння Ісуса Бог дає можливість отримати прощення. Коли людина прийняла Божий дар прощення, Христа, через довіру та послух, у її внутрішньому єстві є ставлення любові, миру та вдячності, і з'являється бажання виражати цю любов різними способами, словами, думками та діями. .

Що Бог бачить і чує?

Гарний звук людського голосу або виразів, що виходять із людського серця.

- Гроші, які даються, або причини, чому гроші даються.
- Слова пісні або задушевні думки, породжені словами.
- Слова молитви або розкаяне серце, навіть якщо важко висловити свої почуття.
- Виголошені проповіді або живі проповіді.
- Участь у Вечері Господній або згадка про спокутну жертву та воскресіння Христа.
- Нездатність зібратися разом або не повчати інших, коли зібрані.

- Читання Біблії або роздуми над Божим посланням.
- Жити хорошим моральним життям або жити жертвним життям.

Щоденне життя, щоб віддзеркалювати або віддзеркалювати Божий образ, означає приносити «...свої тіла як живі жертви, присвячені Богові та приємні Йому. Таке поклоніння є доречним».

Вдячний християнин шукатиме способи та можливості висловити свою вдячність Христу як своєму Спасителю. Він буде жити якомога ближче до прикладу Ісуса і прагнути зрозуміти волю Бога, яку Він дав через апостолів через Святого Духа. Християнин хвалитиме Його в усіх своїх діях, включаючи спогади про життя, смерть, поховання та воскресіння Христа під час «Вечері Господньої».

Питання

1. Чиєсь поклоніння може бути марним і неприйнятним для Бога.
Т. ____ Ф. ____
2. Виконуючи Божу волю, приносячи Себе як єдину жертву, прийнятну для Бога, Ісус поклонявся Богу.
Т. ____ Ф. ____
3. У чому полягала перемога над смертю?
 - a. ____ Розп'яття Христа
 - b. ____ Жертва Христа за гріх
 - c. ____ Воскресіння Христове
4. Люди не знають, чи є добрі справи людини поклонінням чи дією, щоб отримати похвалу від інших.
Т. ____ Ф. ____
5. Оскільки Бог знає серце людини, Він знає, чи є поклоніння людини справжнім і справжнім чи марним.
Т. ____ Ф. ____

Урок 4

Коли потрібно чи потрібно поклонятися?

Будучи живою жертвою, людина буде поклонятися Богові в усі часи і в усьому, віддаючи Богу подяку, славу та хвалу, шукаючи способів:

- a. Допомогайте іншим дітям Божим і тим, хто цього потребує.
- b. Заохочуйте інших до жертвного життя.
- c. Проголошуйте послання прощення та спасіння; життя, смерть, поховання, воскресіння і вознесіння Христа.

Християни не повинні відмовлятися від (припиняти, відмовлятися) від спілкування з іншими у Христі, навчання чи спілкування з іншими у Христі, незалежно від того, коли і де вони збираються. Вони будуть вірні своєму Спасителю, Його посланню, Його людям і не будуть соромитися. Павло не соромився, бо сказав: «Я не соромлюся Євангелії, бо це сила Бога для спасіння».

Павло також сказав про це так: «Отож, оскільки ви воскресли з Христом, зверніть свої серця [все своє єство] на те, що вгорі, де Христос сидить праворуч від Бога. Думайте про те, що вище, а не про земні речі [щоб задовольнити себе], бо ви померли, і тепер ваше життя приховане з Христом у Бозі. Коли Христос, життя ваше, з'явиться, тоді й ви з'явитесь з Ним у славі». «Мир Христовий нехай панує у ваших серцях, бо як члени одного тіла ви покликані до миру. І будьте вдячні. Нехай слово Христове вселяється в вас рясно,

коли ви навчаєте та напоумляєте один одного з усією мудрістю, і коли ви співаєте псалми, гімни та духовні пісні з вдячністю в серцях Богові. І все, що б ви не робили словом чи ділом, усе робіть в Ім'я [владу] Господа Ісуса, дякуючи через Нього Богові Отцеві».

Наступні два приклади стосуються зібрання євреїв і християн-язичників, і жоден із них не слід вважати наказом, а дією в різних місцях.

«Тож ті, що прийняли його слово, охрестилися, і приєдналося того дня близько трьох тисяч душ. І вони перебували в апостольській науці та в спілкуванні, у ламанні хліба та в молитвах. ... І день у день, разом відвідуючи храм і ламаючи хліб у своїх домівках, приймали їжу з радістю та щедрістю серця, прославляючи Бога та маючи прихильність у всього народу».

«Вони пішли вперед і чекали на нас у Троаді, але ми відпливли від Филипів після днів Опрісноків і за п'ять днів прийшли до них у Троаду, де пробули сім днів. У перший день тижня, коли ми зібралися разом, щоб переломити хліб [може означати Вечерю Господню, спільну трапезу або те й інше], Павло говорив. Грецьке слово *dialegomai*, не проповідується, як перекладено в деяких Бібліях, як *dialegomai*, означає розмовляти, розмовляти з одним, сперечатися, обговорювати] з ними, маючи намір виїхати наступного дня, і він продовжив свою промову до півночі

Поклоніння Богу через служіння, навчання, спів і застереження не обмежується спільними зборами в якийсь певний день.

Питання

1. Коли християнин повинен поклонятися Богові?
 - a. ____ Щодня
 - b. ____ неділі
 - c. ____ а і б
2. Метою складання разом є
 - a. ____ Навчайте один одного
 - b. ____ Спілкування з іншими
 - c. ____ Заохочуйте вірність
 - d. ____ Все вищезазначене
 - e. ____ а і б
 - f. ____ а і в
3. Розум християнина має бути зосереджений на тому, щоб догоджати Богові, а не на самозадоволенні
 - T. ____ Ф. ____
4. Необхідно наслідувати приклади з Нового Завіту.
 - T. ____ Ф. ____
5. Що б християнин не робив, це має робити з подякою.
 - T. ____ Ф. ____

Урок 5

Де можна поклонятися?

Коли Бог визволив дітей Ізраїлю з єгипетського рабства, він уклав з ними угоду, яка включала намет зборів, де Його священик приносив жертви Богу. Через роки після їхнього поселення в Обітованій землі Соломон побудував храм в Єрусалимі для їхнього поклоніння та жертвопринесення. Через багато років Ісус сказав самарянці: «Повір мені, жінко, настане час, коли ти не будеш поклонятися Батькові ані на горі Герізім, ані в Єрусалимі, вірш 21 Івана 4. У прийдешньому Новому Завіті поклоніння відбуватиметься не в рукотворних храмах чи в спеціальних храмах. місцях, але в серці людини, її храмі.

Новий Заповіт скасував старозавітне храмове поклоніння. «Ісус тепер отримав більш високе служіння, оскільки завіт, який він укладає, заснований на кращих обітницях. Якби перша угода була бездоганною, не було б потреби шукати другу, але Бог знайшов щось не так зі Своїм народом, коли сказав: «Дивіться, надходять дні, говорить Господь, коли Я встановлю Новий заповіт з домом Ізраїля та з домом Юди не буде такий, як той заповіт, який Я склав з їхніми предками в той час, коли Я взяв їх за руку, і вивів їх із єгипетської землі. Не залишаючись вірним Моїй угоді, Я знехтував ними, говорить Господь, бо це заповіт, який Я укладу з домом Ізраїля після того часу, говорить Господь: Я владу Свої закони в їхній розум і напишу їх на їхній голові. Я буду їхнім Богом, а вони будуть Моїм народом».

Запропонувавши Своє земне тіло Богові як жертву за гріх, спокутну жертву, Ісус виконав Старий Заповіт із його поклонінням у Храмі, даний Богом через Мойсея, і замінив його Новим Заповітом, заснованим на кращих обітницях, коли відкуплена людина стала Божим Храмом. : «Хіба ви не знаєте, що ви храм Божий і що Дух Божий живе в вас? Якщо хто зруйнує храм Божий, того зруйнує Бог. [Чи хтось руйнує храм Божий, відводячи або відводячи іншого від Бога?] Бо храм Божий святий, а цим храмом є ви». ... «Чи ви не знаєте, що ваше тіло то храм Святого Духа, що всередині вас, Якого ви маєте від Бога? Ти не свій, бо дорого куплений. Тож прославляй Бога у своєму тілі».

Оскільки християни є Його храмом і Святий Дух живе в них, вони повинні «представляти свої тіла як жертву живу, святу і приємну Богові, як ваше духовне поклоніння».

Ні розташування, ні фізична структура не важливі. Але бажання, намір і ставлення тих, хто у Христі, важливі. Важливо те, як людина живе своїм життям і ставиться до інших, а також реагує, віддаючи свої ресурси, гроші, час і здібності. Наша жива жертва, дії в нашому житті повинні здійснюватися скрізь, а не у фізичному місці, наприклад, на горі Герізім, Єрусалимі чи будівлі церкви, бо Бог – це дух, а не матерія, плоть і кров.

Божя природа Любові, чистоти, лагідності, справедливості, милосердя та вірності є важливими для того, щоб християни були живими жертвами.

Питання

1. Чи Новий Заповіт скасував храмове поклоніння Старого Завіту?
Т. ____ Ф. ____
2. Спокутна жертва Ісуса
 - a. ____ зруйнував Старий Заповіт
 - b. ____ виконав Старий Заповіт
 - c. ____ уклав нову угоду
 - d. ____ Все вищезазначене
 - e. ____ a і b
 - f. ____ b і c
3. Християни тепер є Божим храмом, оскільки в них живе Святий Дух.
Т. ____ Ф. ____

4. Де сьогодні поклонятися Богові?

- a. ____ Гора Герізім
- b. ____ Єрусалим
- c. ____ Приміщення для церковних зборів
- d. ____ Всередині особи

5. Любов, чистота, лагідність, справедливість, милосердя і вірність необхідні для того, щоб християнин був живою жертвою.

Т. ____ Ф. ____

Урок 6

Як поклонятися?

Розуміння того, що, кому, коли і де поклонятися, має допомогти зрозуміти, як поклонятися. Якщо віддавати себе як живу жертву є способом життя служіння, тоді є багато вчинків, які можна і потрібно робити, які вважатимуться поклонінням. Але вони повинні бути мотивовані бажанням бути більш схожими на Христа, наслідуючи Його приклади, віддаючи Богові славу, честь, хвалу та поклоніння.

Людина має поклонятися у своєму духовному єстві та в істині [від серця, а не ритуально], що вимагає знання. Поклоніння – це не якась фізична дія, ритуал, а щось, що йде зсередини, від любові та бажання шанувати, хвалити та догоджати. Людина, абсолютно нездатна виконувати фізичні дії, все одно може поклонятися і служити Богові.

Вилив любові, обожнювання та хвали з внутрішньої сутності людини, її серця та джерела емоцій, почуттів і ставлення є служінням, правдиве поклоніння. Це можна робити самостійно або групою. Подібні дії без емоцій і почуттів любові, обожнювання та похвали, зроблені з метою виконання наказу або зосереджені на собі, є марним поклонінням. Ісус сказав: «Ці люди вшановують мене своїми устами, [чути голос], але їхні серця [без думок] далеко від мене. Даремно поклоняються мені.

Якщо чиїсь думки та емоції базуються на знанні Бога і вони мають близькі стосунки з Ним, тоді вони навчили все своє єство любити, обожнювати, хвалити, служити та поклонятися Богу зі справжнім і щирим бажанням догодити Йому [Дух і правда - не фейк чи якийсь ритуал]. Тепер він готовий служити Богові в душі й правді. Але що робити, коли служиш або поклоняєшся Богові?

У книзі Буття можна прочитати, що коли Бог визволяв нащадків Авраама з єгипетської неволі, Він уклав з ними Угоду. У цій угоді Він обрав групу людей, щоб служити Йому як священики, щоб приносити в жертву тварин за себе та всіх людей. Бог через Мойсея дав дуже конкретні вказівки щодо того, як вони мали виконувати свою службу принесення жертв.

Через багато років Бог прийшов на землю в образі людини, яку називають Ісусом із Назарету, Христом. Він жив як одне зі Своїх створінь, яке стикалося з тими ж спокусами, що й людина, але без гріха, ставши таким чином ідеальною жертвою за гріх, приносячи Себе Батькові як криваву жертву, необхідну для усунення гріхів людини. Апостол Іван в Об'явленні 1:6 говорить: «Він створив нас Царством священиків для Бога, свого Отця».

Божі вказівки священикам Нового Завіту також були конкретними, хоча й сильно відрізнялися від настанов Старого Завіту. Священики Нового Завіту, чоловіки та жінки у Христі, мають бути живими жертвами, коли вони щоденно служать Богові, чинячи добрі справи, заохочуючи інших до вірності та пропонуючи подяку, хвалу та поклоніння.

Питання

1. Як християнин віддати себе Христу як живу жертву – це стиль життя поклоніння та служіння.
Т. ____ Ф. ____
2. Поклоніння в душі та правді походить від внутрішньої людини, яка потребує
 - a. ____ Знання
 - b. ____ Якась ритуальна фізична дія
 - c. ____ Бажання шанувати і хвалити
 - d. ____ а і б
 - e. ____ а і в
3. Богослужіння відбувається лише в групових зібраннях.
Т. ____ Ф. ____
4. Через Мойсея Бог дав конкретні вказівки щодо того, як сьогодні люди мають поклонятися Йому.
Т. ____ Ф. ____
5. Божа інструкція для Його народу Нового Завіту полягає в тому, щоб щоденно служити Богові, чинячи добрі справи та пропонуючи Йому подяку, хвалу та поклоніння від усього серця.
Т. ____ Ф. ____

Урок 7

Збирання для повчання

Біблія не містить конкретних вказівок щодо частоти чи місця збирання. У розмові з самарянкою Ісус чітко сказав, що майбутнє поклоніння не залежить від місця.

«Збори ранньої церкви відзначалися діяльністю кожного члена, спонтанністю, свободою, жвавістю та відкритою участю (див., наприклад, Перше послання до Коринтян 14, вірші з 1 по 33 і Послання до євреїв 10, вірш 25). Церква першого століття була постійним зібранням, а не статичним ритуалом. І це часто було непередбачуваним, на відміну від сучасне та інституційне] церковне служіння». Вони зустрічалися в храмах у громадських місцях і в оселях християн. З початком гонінь з боку євреїв і римлян храмові двори і Соломонова колонада перестали бути доступними. Це залишило будинки та інші доступні сайти.

Єврейський письменник заохочує християн: «І зважаймо один на одного, щоб збудити любов і добрі справи, не відмовляючись від зібрання [навмисно вирішуючи припинити збиратися з іншими християнами], як це прийнято в деяких, але заохочуючи один одного, і тим більше, чим більше ви бачите, що День наближається». Наголос, очевидно, був на тому, щоб збиратися разом, знати про труднощі та турботи один одного та заохочувати співхристиян жити вірно та виконувати роботу, приємну Богові та корисну іншим.

Що спричиняє відмову від зборів і спілкування? Є незліченна кількість можливостей. Страх перед переслідуваннями, можливо, був найбільшим фактором для ранньої Церкви. Егоцентричні нелюблячі члени Церкви, домінування та контроль над особистостями, ігнорування, невідповідність економічно чи соціально та багато інших причин можуть перешкоджати спілкуванню. Так не повинно бути серед християн.

У Святому Письмі йдеться про об'єднання християн:

- Багато хто зібрався разом на молитві.
- Учні зішлись, щоб переломити хліб.
- Зібрали церкву разом доповіли.
- Зібрав натовп - доставив листа.

- Коли ви збираєтеся їсти.
- У присутності всіх грішних старців докоряй.
- Доставте один сатані.
- Читайте Святе Письмо і навчайте, дайте своє розуміння і слухайте розуміння інших.
- Співайте один одному.
- Якщо вся церква збирається в одному місці.

Павло дав ці настанови коринфським християнам виправити дії, коли вони зібралися. Кожен, хто пророкує, звертається до людей, щоб їх підкріпити, підбадьорити та розрадити. Той, хто говорить мовою, яку не знають зібрані, наставляє самого себе, а хто пророкує, наставляє зібрану Церкву. Я хотів би, щоб кожен із вас говорив мовами, які не знаєте ви, крім зібраних людей, але я хотів би, щоб ви пророкували. Той, хто пророкує, більший від того, хто говорить мовами (хіба що він тлумачить, щоб церква була збудована).

Так і з тобою. Якщо ви не говорите зрозумілими мовами, як хтось дізнається, що ви говорите? Ви просто будете говорити в повітря. Безсумнівно, у світі існує безліч мов, але жодна з них не позбавлена значення. Якщо тоді я не розумію сенсу того, що хтось говорить, я іноземець для того, хто говорить, і він для мене.

Я дякую моєму Богу, що я говорю мовами (gloóssais) більше, ніж усі ви; але на церковному зібранні я краще скажу п'ять слів з моїм розумінням, щоб навчити й інших, ніж десять тисяч слів мовою, яку ніхто не розуміє. Отже, якщо вся церква збереться в одному місці, і всі будуть говорити іншими мовами (gloóssais), і ввійдуть неосвічені або невіруючі, чи не скажуть вони, що ти з глузду з'їхав? Але якщо всі пророкують, а хтось невіруючий чи неосвічений увійде, то він буде викритий усіма. І таким чином розкриваються таємниці його серця; і тому, впавши на обличчя своє, він поклониться Богові і повідомить, що Бог справді серед вас. Як же тоді, браття? Кожен раз, коли ви збираєтесь разом, кожен із вас має псалом, має науку, має мову, має одкровення, має тлумачення. Нехай усе буде на збудування. Якщо хтось говорить мовою (gloósses), нехай буде двоє або щонайбільше троє, кожен по черзі, і один нехай тлумачить. Якщо ж немає перекладача, нехай мовчить у церковному зібранні, а сам собі та Богові нехай говорить. Нехай говорять два або три пророки, а інші нехай судять. Але якщо іншому, хто сидить поруч, щось відкривається, перший нехай мовчить. Бо всі ви можете пророкувати один за одним, щоб усі навчились і всі були підбадьорені. І духи пророків підкоряються пророкам. Бо Бог не безлад, але мир, як і в усіх церквах святих. Нехай ваші жінки чи жінки мовчать у церквах, бо їм не дозволено говорити; але вони повинні коритися, як і закон каже. А якщо вони хочуть чогось навчитися, то нехай питають у себе вдома; бо жінкам соромно виступати в церковних зборах. Нехай усе робиться з повагою, і один оратор слідує за іншим, а не всі говорять одночасно».

Збори коринфян були відзначені неповагою, хаосом і плутаниною. Щоб виправити цю проблему, Павло написав:

- Пророки мали говорити по черзі, а не одночасно.
- Промовці повинні були мовчати, якщо їхню мову не можна зрозуміти і ніхто не зможе перекладати.
- Промовці повинні були по черзі звертатися до зібрання, оскільки Бог не є Богом плутанини.
- Дружини пророків повинні були виявляти повагу до своїх чоловіків, не розпитуючи їх публічно, а шукаючи роз'яснень на самоті вдома.
- «Нехай ВСІ речі робляться пристойно і в порядку» НЕ означає, що повинен існувати встановлений порядок або ритуал без будь-яких екстемпоральна діяльність, будь то пісня, молитва чи мова.

Уроки, які потрібно вивчити

- Навчати важливіше, ніж бути почутим

- Впорядкованість і розуміння мають вирішальне значення
- Участь усіх християн заохочує всіх
- Для вірності необхідне повчання
- Повага до інших зміцнює єдність
- Не можна ігнорувати повагу до закону та звичаїв

Питання

1. Церковні зібрання не повинні будуватися як ритуал, але заохочується особиста участь.
Т. ____ Ф. ____
2. Християни повинні заохочувати один одного до добрих справ і вірності, коли збираються разом.
Т. ____ Ф. ____
3. У коринфській церкві панував хаос і плутанина, оскільки багато хто ставив себе на перше місце.
Т. ____ Ф. ____
4. Навчання, повчання, повага до інших та особиста участь мають першочергове значення, коли вони зібрані.
Т. ____ Ф. ____
5. Основна мета збирання як тіла Христового — підбадьорювати та наставляти.
Т. ____ Ф. ____

Урок 8

Спів

Пісні є вираженням почуттів любові чи ненависті, радості чи горя, духовних чи чуттєвих. Пісні та співи можуть бути для особистого задоволення, для коханої людини або як хвала Богові. Пісні також є інструментами навчання для запам'ятовування вірувань, подій і людей.

Спів Старого Завіту

«Прийдіть, заспіваймо Господеві, заспіваймо скелі нашого спасіння. Станьмо перед лицем Його з подякою, і співаймо Йому з псалмами» (Псалом 95:1-2).

Бог наказав Мойсею: «Тепер запишіть собі цю пісню, і навчіть її ізраїльтян, і нехай вони співають її, щоб вона була Мені свідком проти них. Коли Я приведу їх до землі, що тече молоком і медом, землі, яку Я обіцяв у клятві їхнім прабатькам, і коли вони наситяться й процвітатимуть [стануть заможними], то повернуться до інших богів і поклоняться їм, відкидаючи мене й порушуючи мій завіт».

«Йосафат призначив людей співати Господеві та прославляти Його [Бога] за пишноту Його святості, коли вони виходили на чолі війська, кажучи: «Дякуйте Господеві, бо навіки Його милосердя» (2 Хронік 20:21-22).

У Старому Завіті більшість співочих згадок стосується вираження хвали та вдячності за Божі благословення, вічну любов і святість.

Новий ЗавітСпів

Діти Божого Нового Завіту мають співати Йому хвалу від свого серця, внутрішньої сутності та підбадьорювати один одного співом.

«Отож, як Божі вибранці, святі й улюблені, зодягніться в милосердя, доброту, смиренність, лагідність і довготерпіння. Терпіть один одного і пробачте будь-які образи, які ви можете мати один проти одного.

Прости, як тобі Господь простив. І над усіма цими чеснотами зодягніться в любов, яка поєднає їх усіх разом у досконалу єдність. Нехай мир Христовий панує у ваших серцях, бо як члени одного тіла [євреї і язичник; пан і раб; чоловік і жінка] ви були покликані до миру. І будьте вдячні. Нехай слово Христове вселяється в вас рясно, коли ви навчаєте та напоумляєте один одного з усією мудрістю, і коли ви співаєте псалми, гімни та духовні пісні з вдячністю в серцях Богові. І все, що тільки робите словом чи ділом, усе робіть в Ім'я Господа Ісуса, дякуючи через Нього Богові Отцеві».

Ефесянам 5:15-20- Павло в листі до ефесських християн стверджує: «Тож будьте дуже обережні, як ви живете — не як нерозумні, але як мудрі, використовуючи кожну нагоду, тому що дні лихі. Тому не дуріть, а розберіться що воля Господня. Не впивайся вином, що веде до розпусти. Натомість сповнюйтеся Духом. Розмовляти один з одним (можливо, співом або антифонним співом) псалмами, гімнами та духовними піснями. Співаючи та співаючи (мелодії) у своєму серці Господеві, завжди дякуючи Богові Отцю за все, в ім'я Господа нашого Ісуса Христа».

Павло каже колосянським християнам, що у співі наголос робиться на процесі мислення, коли людина виражає свої почуття до Бога. Павло не вказує подробиць щодо індивідуального чи спільного співу. Натомість він наголошує на вдячності від серця. Якою б не була обстановка, спів має бути спрямований на єдність Тіла, навчання та заохочення когось і на прославлення Бога є поклонінням.

Є кілька складових, щоб співати та створювати мелодію чи музику у своєму серці для Господа

- а) Спів – щипка на струнах [інструментів, голосових зв'язок або струн серця]
- б) Створення музики в серці – емоції та почуття з щирістю
- г) До Господа – спрямований до Бога
- е) Справжня і справжня, не удавана чи фіктивна, але дія, що відбувається у внутрішній людині, серці чи душі, частині людини, яка любить і обожнює.
- ф) Можна співати іншій людині незалежно від того, зібрані чи ні.

Інші уривки з Нового Завіту, які стосуються співу

- «Співатиму духом, але співатиму й розумом» (1 Коринтян 14:12-17; 26).
- «Хтось щасливий? Нехай співає пісні хвали» (Якова 5:10-13).
- «Хвалить Господа, всі погани, і співайте Йому, всі народи» (Римлянам 15:7-11).
- «Перед громадою буду співати тобі» (Євреїв 2:10-12).

Спів для насолоди звертається до зовнішньої людини, тоді як спів із серця відображає почуття внутрішньої людини. Тому все, що переважає думки серця і стає приємним для вуха, будь то гармонія, інструменти чи співи, перестає бути приємним Богові.

Короткий огляд співу.

ВООЗ:

“Наповнюйтесь Духом. Співати та музикувати у своєму серці для Господа – особисте

Де:

Як збірка:

Посеред зібрання я буду співати Тобі

Як особистості

Навчайте та наставляйте один одного з усією мудрістю, і співаючи псалми, гімни та духовні пісні з вдячністю в серцях Богові

Коли:

Хтось щасливий? Нехай співає хвалебні пісні

як:

Я буду співати духом, але буду співати і розумом.

Існують різні думки щодо того, що є прийнятним співом Богові за Новою Угодою. Треба виходити за рамки думок чи особистих переконань і тлумачити Писання послідовно в контексті, а не довільно. Інтерпретація з хибної передумови призводить до хибних висновків:

- a. Поклоніння відбувається під час «служби поклоніння», тому прийнятний спів має відбуватися на зборах «служби поклоніння».
- b. Спів повинен бути лише співом або в унісон, оскільки гармонія зосереджена на тому, щоб добре звучати для слухача, і це розвага
- c. Допускається лише а капела в унісон або чотириголосна гармонія
- d. Якщо хтось має пісню, це означає, що громада вибирає пісні для співу
- e. Спів від душі а капела, співи, гармонія або з інструментами є прийнятним, якщо тільки фокус не зосереджений на звуках, а не на думках серця.
- f. Лідер пісні або режисер – виконавець
- g. Кілька лідерів пісень, лідерів груп або команд похвали становлять розвагу, навіть якщо з ними бере участь стільки ж, скільки коли лише один лідер пісні.
- h. Спів повинен виконуватися напам'ять без пісенників чи проекції на екран.
- i. Якщо хтось зосереджується на якості звуку, то це розвага з інструментами, а капела чи в гармонії.

Спів для розваги відбувається, коли людина дозволяє насолоді від співу та музики переважати над думками про Бога в її серці, незалежно від того, відбувається це – а) з музичними інструментами чи без них на радіо, телевізорі чи компакт-диску, б) коли вони зібрані чи наодинці, або в) з відсутність лідера, один лідер або декілька лідерів. Звичайно, можна відчувати велике почуття благоговіння, благоговіння, шани та хвали, поклоняючись Богові в пісні, і водночас насолоджуватися мелодіями та музикою інших голосів, які прославляють і поклоняються Богу, і навіть бути повчальними. Це справа серця.

Питання

1. Спів під Старим Завітом мав навчити уроку та висловити хвалу та подяку Богові за Його любов.
Т. ____ Ф. ____
2. Християни в Колосах співали, щоб навчати і наставляти
Т. ____ Ф. ____
3. Спів, прийнятний Богом, повинен завжди походити з внутрішнього єства людини, її серця.
Т. ____ Ф. ____
4. Все, що заважає людському серцю зосередитися на своїх думках про Бога під час співу, також заважає поклонінню в пісні.
Т. ____ Ф. ____
5. Спів від щирого серця є індивідуальною справою, навіть коли ми зібралися як церква.
Т. ____ Ф. ____

Молитися

Ісус обговорював молитву під час Своєї промови, яку зазвичай називають «Нагірною проповіддю». «І коли молитесь, не будьте, як ті лицеміри, що люблять стояти в синагогах і на розі вулиць, щоб їх бачили люди. Поправді кажу вам, що вони мають повну нагороду! Але коли молитесь, увійди в свою кімнату, зачини двері і помолися своєму Отцеві, який прихований, і твій Отець, який бачить із схованого місця, винагородить тебе: «Коли ти молишся, не говори безглузких речей, як це роблять язичники вони думають, що їх почують, будучи такими багатослівними. Не будьте такими, як вони, бо знає Отець ваш, чого ви потребуєте, перш ніж ви попросите в Нього» (Матвія 6:5-6). У Марка 11:17 Ісус посилається на Ісаю 56:7, кажучи, що Божий храм є місцем молитви. Тепер Божий храм перебуває в людині.

«Одного дня Ісус молився в якомусь місці. Коли Він скінчив, один із Його учнів сказав Йому: «Господи, навчи нас молитися, як Іван навчив своїх учнів» (Лк. 11:1). Потім Ісус повторив те, що сказав у Матвія 6:9—13 у молитовній промові Нагірної проповіді.

Що важливо в їхньому проханні навчити їх молитися? Хіба учні Ісуса не вміли молитися? Чи могло бути, що сприйняття молитви учнями було зіпсовано спостереженнями за молитвами їхніх релігійних лідерів, фарисеїв? Чи молилися патріархи, чи пряме спілкування Бога з ними було тотожним молитві? Згідно із законом, даним Богом через Мойсея, священники, пророки чи царі були єдиними ізраїльтянами, які могли молитися?

У Старому Завіті молилися патріархи, священники, пророки і Ганна. Їхні молитви здебільшого виглядають як прохання про прощення, визволення та благання про полегшення страждань. Вони були не єдиними, оскільки Даниїл та інші «молилися до храму», місця присутності Бога.

Молитви в Новому Завіті помітно відрізняються від молитов у Старому Завіті, оскільки вони, як правило, стосуються духовних речей. Лука записує в Діях 10:1-5, що римський сотник Корнілій постійно молився Богу і що Бог почув його молитви.

Ставлення того, хто молиться

«Двоє чоловіків увійшли до храму помолитися; один фарисей, а другий митар. Фарисей стояв і так молився в собі, Боже: «Дякую Тобі, що я не такий, як інші люди: грабіжники, неправедні, перелюбники або навіть як цей митар». Я постюся двічі на тиждень, я даю десятину з усього, що маю» [зарозуміло — подивіться, який я добрий]. А митар, стоячи здалека, не хотів ані очей підвести до неба, але бив себе в груди, кажучи: «Боже, будь милостивий до мене грішного» (Лк. 18:10-13). З наступних віршів можна зрозуміти, що молитви смиренних, а не самовдоволених почуті.

Відповідь на молитву

Іван говорить нам, що Ісус є виноградною лозою, а християни є гілками. Якщо гілка (християнин) не залишається прикріпленою до виноградної лози (Христа), настає смерть, і гілка (християнин) відрізається та викидається геть — більше не в стані збереження. Ті, хто залишається прив'язаним до виноградної лози, перебувають у Христі, і їхні молитви отримують відповідь, коли вони прославляють Бога, а не себе (Івана 15).

Перешкода для молитви

Бог не завжди може почути молитву, оскільки існують ситуації, умови, ставлення та мотиви, які заважають молитві бути почутою.

- Якова 4:2-3 «Не маєш, бо не просиш у Бога. Коли ви просите, ви не отримуєте, тому що ви просите з неправильними мотивами, щоб ви могли витратити отримане на свої задоволення».
- 1 Петра 3:7 «Чоловіки, так само будьте уважними, живучи зі своїми дружинами, і ставтеся до них з повагою, як до слабших партнерів і як до спадкоємців благодатного дару життя разом з вами, щоб ніщо не перешкоджало вашим молитвам».

Частота молитов

«Тоді Ісус розповів своїм учням притчу, щоб показати їм, що вони повинні завжди молитися і не здаватися. Він сказав: «В одному місті був суддя, який ні Бога не боявся, ні людей не дбав. І була в тому місті одна вдова, яка постійно приходила до нього з благанням: «Віддай мені справедливість проти мого противника». Деякий час він відмовлявся. Але нарешті він сказав собі: «Хоч я не боюся Бога і не дбаю про людей, але оскільки ця вдова постійно мене турбує, я подбаю, щоб вона домоглася справедливості, щоб вона врешті-решт не виснажила мене своїм приходом. !» І сказав Господь: «Послухайте, що говорить

неправедний суддя. І чи не відсудить Бог обранців Своїх, що взивають до Нього день і ніч? Чи відкладає Він їх? Кажу вам, Він побачить, що вони отримають справедливість, і невдовзі Син Людський, коли прийде, чи знайде Він віру на землі» (Лк. 18:1-8)?

Послідовники Христа повинні постійно молитися про допомогу в подоланні щоденних життєвих труднощів, живучи для Христа. Павло каже: «Моліться завжди в душі, усякою молитвою та благанням. Для цього пильнуйте з повною витривалістю, благуєчи всіх святих» (Ефесян 6:18).

Молитви та настанови за

Ісус

- Особиста молитва - нехай мине ця чаша (очікувана смерть Ісуса через розп'яття), але нехай буде воля Твоя
- Настанова про молитву – не повторюй марно
- Попередження – молитви про те, щоб люди побачили, не почуті

Апостоли

- Молитва про сміливість – При звільненні Петра Собором
- Молитва про дію – Петро помолився і сказав: «Тавіта, встань»
- Особисто – у в'язниці і опівночі Павло і Сила молилися

Апостоли і християни

- Загальні вказівки – хто страждає, нехай молиться
- Для інших – ми завжди дякуємо і молимося за вас
- Молитви за себе – будуйте себе і моліться у Святому Дусі
- Для прощення – покайтеся в цій нечестивості й моліться

Завжди майте виконання Божої волі на першому місці у своєму серці. Моліться постійно. Молитви можуть бути короткими і дуже конкретними. Моліться про те, що триває вічно. Шукайте Божого керівництва, щоб тримати Його Царство на першому місці в щоденному житті та ставити інших вище за себе. Моліться та допомагайте поширенню Євангелія Христа. Молитися за інших і про вдячність завжди доречно.

Молитви можуть бути дуже короткими, у будь-якому місці, за себе чи інших, коли вони щасливі чи сумні, конкретні чи загальні, але не егоцентричні.

Запитання ___ b і c

1. Коли година молитви?
 - a. ___ Чотири рази на день вранці, о 9 годині, о 3 годині та вночі
 - b. ___ Коли вам щось потрібно
 - c. ___ Постійно
 - d. ___ a і b
 - e. ___ b і c
2. Щоб молитва християнина була прийнятною для Бога, він повинен залишатися у Христі.
Т. ___ Ф. ___

Урок 10

Стрітення Господнє - Спомин Христа

У перший день опрісноків учні підійшли до Ісуса, питаючи, де хочеш, щоб ми приготували тобі пасхальну їжу, і коли настала година, він сів, і апостоли з ним. І він сказав їм, що я хотів їсти цю Пасху з вами, перш ніж страждати, Його розп'яття, бо кажу вам, я не буду їсти її, доки це не сповниться в Царстві Божому.

«Коли настав вечір, час пасхальної вечері, Ісус сів до столу з дванадцятьма. Коли ж вони їли, Ісус узяв хліб і, поблагословивши (подяку), розломив і дав учням, і сказав: «Прийміть, споживайте! це моє тіло». І взяв чашу, і, подякувавши, подав їм, кажучи: Пийте з неї всі, бо це кров Моя заповіту, що за багатьох проливається на відпущення гріхів.

Урок 11

Дарування

«Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Єдинородного, щоб кожен, хто вірує в Нього, мав життя вічне, а не був проклятий» (Івана 3:16). Здається, існує прямий зв'язок між любов'ю та даруванням.

У Христі ми повинні навчитися любити і передавати цю любов через віддачу – ділення того, що Бог довірив нам.

«А тепер, браття, хочемо, щоб ви знали про благодать, яку Бог дав церквам Македонським. З найсуворішого випробування їхня переповнена радість [їхня надія на вічне життя] та їхня надзвичайна бідність вилилися в щедрість. Бо я свідчу, що вони дали стільки, скільки могли, і навіть понад свої можливості. Цілком самостійно вони настійно благали нас про привілей брати участь у цьому служінні святим (2 Коринтян 8:1-7).

«Коли хтось не дбає про рідних, а особливо про рідних, той відрікся віри і гірший за невіруючого» (1 Тимофія 5:8).

Ставлення

Любов до Бога виражається в піклуванні про тих, хто потребує. «Релігія [*threeskeía* – зовнішня діяльність] те, що Бог наш Батько приймає як чисте і бездоганне, полягає в тому, щоб піклуватися [забезпечувати їхні потреби] сиротами та вдовами в їхній біді та стерегти себе від того, щоб не бути оскверненим світом» (Якова 1:27).

Жадібна людина любить себе більше, ніж Бога чи інших.

«Ніхто не може служити двом панам. Або одного буде ненавидіти, а іншого любити, або одному буде відданий, а іншого зневажатиме. Не можете служити і Богові, і грошам» (Матвія 6:24).

«Якщо я віддам усе, що маю, бідним і віддам своє тіло вогню, але не матиму любові, я нічого не отримаю». [Я не пропонував свою духовну істоту Богові, тому що мій дар був з обов'язку чи наказу.] (1 Коринтян 13:3).

«Накажи багатим у цьому світі не бути зарозумілими не покладати надію на багатство, яке таке непевне, але покладати надію на Бога» (1 Тим. 6, 17-19). У Марка 10:17-21 ми читаємо про багатого чоловіка, який дотримувався Закону, але не бажав ділитися з нужденними. Людина не може заслужити вічне життя, дотримуючись букви закону. Бажання, яке до вподоби Богові, — це творити добро, жити свято й довіряти Богові. Багач зберігав своє багатство на землі, а не на небі. Співчуття тим, хто потребує, — це скарби, збережені на небесах. Незалежно від того, багаті чи бідні, ті у Христі збирають скарби на небі, чинячи добро, допомагаючи іншим матеріально та духовно. Сума не зберігається, а ставлення серця до щедрої віддачі себе та матеріальних благ, які є в його розпорядженні.

«Будьте обережні, щоб не чинити своїх «вчинків праведності» перед людьми, щоб вони їх побачили. Якщо ви це зробите, то не матимете винагороди від вашого Отця Небесного» (Матвія 6:1-4).

«Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри! Ви даєте десяту частину своїх прянощів — м'яти, кропу та кмину. Але ви знехтували важливішими речами закону — справедливістю, милосердям і вірністю. Треба було робити останнє, не нехтуючи першим» (Матвія 23:23-24).

«Тепер чоловік на ім'я Ананій разом із своєю дружиною Сапфірою також продав частину власності. З відома дружини він залишив собі частину грошей, а решту приніс і поклав до ніг апостолів» (Дії 5:1-2). Справа не в тому, що вони не віддали всі доходи, а в їхньому ставленні до бажаної похвали людям.

Жадібність і егоїзм

Жадібність — це зосередженість на собі — на моїх речах, часі та бажаннях.

«Покарати смертю, отже, все, що належить вашій земній природі: статева розпуста, нечистота, хіть, злі бажання та жадібність, що є ідолопоклонством. Через них приходить гнів Божий». (Колосян 3:5-6)

- І скажу я душі своїй: душе, маєш багато добра на багато років; заспокойся, їж, пий, веселись. Але Бог сказав йому: Нерозумний, цієї ночі вимагають від тебе душу твою; і те, що ти приготував, чие воно буде?» (Луки 12:19-20)
- "Стережись! Стережіться всякої жадібності; Життя людини не залежить від достатку її майна» (Лк. 12:15).
- «Але побожність із задоволенням є великим надбанням. Бо ми нічого не принесли на світ і не можемо нічого з нього винести. Але якщо ми маємо їжу та одяг, ми будемо цим задоволені. Люди, які бажають збагатитися, потрапляють у спокусу та в пастку, і в багато нерозумних і шкідливих бажань, які ввертають людей у загибель і загибель. Бо грошоловство є корінь усякого зла. Деякі люди, жадібні до грошей, відійшли від віри і завдали собі багатьох скорбот» (1 Тимофія 6:6-10).
- **«Не збирайте собі скарбів на землі**, де нищить міль та іржа, і де злодії проникають і крадуть. Але збирайте собі скарби на небі, [акти служіння іншим], де міль та іржа не знищують і де злодії не підкопуються й не крадуть. Бо де скарб ваш, там буде й серце ваше» (Матвія 6:19-21).
- Притча, яку часто згадують як про багача та Лазаря (Луки 16:19-31), яскраво зображує тяжке становище тих, хто використовує Божі ресурси на собі, не зважаючи на становище тих, з ким вони постійно контактують. Якщо хтось не зміниться і не почне використовувати свої ресурси на благо Бога, він напевно буде вигнаний з присутності Бога.

«Ісус озирнувся та й сказав своїм учням: «Як важко багатому увійти в Царство Боже» (Марка 10:23)! Багатство не проблема. Це означає покладатися на своє багатство, щоб заслужити спасіння і вічне життя, а не на Бога.

Щедрий на матеріальні речі

«Пам'ятайте це: [Павло пише християнам у Коринті] Хто скупю сіє, той скупю й жатиме, а хто сіє щедро, той щедро й жатиме. Кожна людина має давати те, що вона вирішила давати у своєму серці, не неохоче чи з примусу (з обов'язку чи неохоче), бо Бог любить того, хто дає з радістю. І Бог має силу збагатити вас усякою благодаттю, щоб ви в усьому завжди, маючи все, що вам потрібно, були багаті на всяке добре діло. Його справедливість навіки».

Павло, звертаючись до християн, говорить: «Хто крав, нехай більше не крастиме, але повинен працювати, роблячи щось корисне своїми руками, щоб мати чим поділитися з тими, хто потребує» (Ефесян 4:28).

Щедрий у нашому інтелекті

Не продовжуйте сліпо приймати те, чого вас навчили. Особисто вивчайте Святе Письмо, обговорюйте з іншими християнами, отримайте ясніше розуміння Його волі. Доведіть усе самостійно, а не покладайтесь на переконання чи думку довіреного друга, учителя, проповідника чи пастора та приймайте їх. Прийміть заповіді Христа і довіртеся Йому через послух. Якщо людина не намагається зрозуміти, як вона може змінитися?

Щедрий на наш вплив

Ваш вплив вимірюється тим, що інші думають або говорять про вас. Християнське управління вимагає, щоб вплив людини прославляв Бога і використовувався для забезпечення справедливості та милосердя до бідних.

Щедрий на Його Євангеліє

“І Він сказав їм: Ідіть по всьому світу та проповідуйте Євангеліє всьому створінню. Хто увірує й охреститься, той спасеться; а хто не вірує, буде осуджений» (Марка 16:15-16).

Бог довірив тим, хто у Христі, Своє найдорожче та найважливіше надбання. Він не мав інших планів щодо передачі Свого євангельського послання примирення. Він очікує, що ми будемо виконувати Його волю, якщо ми не будемо виконувати волю іншого. Вони отримають Його нагороду; ми не будемо. Питання полягає в тому, чи виконуємо ми Його волю, чи дозволяємо комусь робити це за нас?

Щедро з нашим часом

Правильне використання нашого часу передбачає приділяти час собі, сім'ї, нужденним, навчанню та нести євангелію світу для задоволення їхніх духовних потреб. Окрім фінансової допомоги для покриття витрат, можна взяти участь у:

- a. Індивідуальне вивчення Біблії один на один
- b. Приведення людей до вчителя
- c. Поширення та оцінка біблійних заочних курсів
- d. Розробка письмових уроків
- e. Заохочення інших у їхньому служінні

Особиста відповідальність у даруванні

Чи відповідаю я за виконання Його волі? Звісно, відповідь очевидна – однозначне ТАК, я несу особисту відповідальність!

Це не лише вірні послідовники Христа, але кожен буде покликаний дати звіт. «Як живий Я, — говорить Господь, — кожне коліно вклониться передо Мною; кожен язик визнає Бога». Отже, кожен із нас дасть Богові звіт за себе» (Римлян 14:11-12).

Давання — це відповідь серця відповідно до того, як хтось процвітає. Це не якась «юридична вимога», як десятина.

Християнин повинен усвідомлювати речі, які впливають на його пожертвування як добре, так і погано. Своїми діями та промовою є прославлення Бога; інакше воно прославляє Диявола та його справу. Один несе особисту відповідальність за їх віддачу та управління!

Неприйнятне дарування

- Не використовувати ресурси, надані Богом, для виконання Його волі.
- Даруйте, тому що це наказ, а не від серця

- Ісус називав тих, хто давав через наказ, лицемірами. Вони зосередилися на виконанні наказу і нехтували важливішими речами життя – справедливістю, милосердям і вірністю.
- Дати бути визнаним людиною
- Заплямоване гріхом безглузде дарування
 - Багато років тому в Ісаї 1:10-17 Бог сказав: «Не приносьте більше безглузвих жертв; ... Я не можу терпіти заплямованих гріхом святкувань! ... Вмивайся! Очистіться! Відверни свої грішні вчинки від моїх очей. Припиніть грішити! Навчіться робити те, що правильно! Сприяти справедливості! Дайте пригнобленим привід для святкування! Беріться за справу сироти! Захистити права вдови!

Питання

1. Чому християнин повинен давати?
 - a. ____ Це команда, яку потрібно виконувати
 - b. ____ Через любов до Бога і людини
2. Скільки має давати християнин?
 - a. ____ Десять відсотків, десятина
 - b. ____ Поки не боляче
 - c. ____ Як хтось процвітає
3. Жадібність — це зосередження на собі та задоволенні власних бажань, а не на задоволенні фізичних і духовних потреб.
Т. ____ Ф. ____
4. Хто є тими, хто дасть звіт за те, що зроблено чи не зроблено, перебуваючи на землі?
 - a. ____ Грішники
 - b. ____ християни
 - c. ____ Усе людство
5. Що таке неприйнятне дарування?
 - a. ____ Давати, бо так наказано
 - b. ____ Дати отримати особисте визнання
 - c. ____ Дарувати з непростим гріхом
 - d. ____ Все вищезазначене

Церковна дисципліна

Урок 12

Християни перебувають у спілкуванні з Христом і повинні бути з усіма іншими, хто у Христі. Вони рівні в Божій любові, своєму спасінні та всіх благах, які отримують від перебування у Христі. Однак, будучи людьми, усі вони відрізняються здібностями, інтелектом, знаннями, мудрістю та зрілістю як у фізичному, так і в духовному світі. Тому виникатимуть конфлікти різного ступеня, які необхідно вирішувати.

Також будуть відмінності в розумінні та особистому тлумаченні Писань. Дехто може намагатися нав'язати іншим своє тлумачення як умову спілкування, що суперечить настановам Павла в 1 Коринтян 8. Крім того, будуть ті, хто навчатиме своїй вірі, яка є чужою для Біблії.

Метою дисциплінарних стягнень громади є повернення християнина, який заблукав і більше не живе життям, приємним Богу. Ят має на меті запобігти втраті своєї душі, запобігти забрудненню Тіла та показати світові Божу любов, справедливість і милосердя.

Дисципліна ніколи не повинна перевищувати якесь особисте тлумачення, яке потрібно прийняти всіма, щоб бути в товаристві.

Євреям 12:5-7 – «Сину мій, не думай легковажно про Господнє покарання (кару) і не здавайся, коли Він тебе виправляє. Бо Господь карає того, кого любить, і карає кожного сина, якого приймає. Те, що ви терпите, карає вас: Бог ставиться до вас, як до синів. Чи є син, якого батько його не карає?»

2 Тимофія 3:16-17 – «Усе Писання Богом надхнуте, і корисне до навчання, до докору, до виправлення та до виховання (навчання) у праведності».

Євреїв 12:11 – «На даний момент будь-яка дисципліна (покарання) здається болісною [не обов'язково фізичним болем], а не приємною, але згодом вона приносить мирний плід праведності тим, хто нею навчений».

Ефесянам 6:4 – «Батьки, не дратуйте своїх дітей, але виховуйте їх навчанням і навчанням про Господа (дисципліна і повчання).

Надхнене Слово навчає нас кроків, необхідних для збереження вірності, єдності та спілкування з Богом і людьми:

1. До християн, які згрішили проти вас або Бога, їхні брати-християни повинні звернутися, щоб пояснити, чому їхні дії є гріховними, щоб вони могли виправитися.
2. Дисципліна повинна починатися негайно, не завтра, не наступного тижня, не наступного місяця чи не наступного року.
3. Дисципліна має бути послідовною і тривати до тих пір, поки не відбудеться покаєння або поки не буде вичерпана кожна можливість для покаєння.
4. Дисципліну ніколи не слід застосовувати на основі чуток. Ось чому залучені сторони повинні спочатку спробувати вирішити. Вони знають факти, але можуть розуміти їх по-різному.
5. Дисципліну слід застосовувати без упередженості до багатих і бідних, чоловіків і жінок, літніх і молодих.
6. Любов завжди має бути на першому місці.

Дисципліна місцевою конгрегацією

Найефективнішим методом навчання/навчання та впровадження змін є метод «один на один». «Якщо згрішить проти тебе брат твій, то піди й скажи йому провину між собою. Коли він тебе послухає, ти придбав свого брата» (Матвія 18:15).

Коли один-на-один не приносить змін, інші повинні долучитися. Кілька, можливо двоє чи троє християн, яких поважає кривдник, і вся громада повинні піти з вами до скривдженого, а не до вашого приятеля, який завжди з вами погоджується, щоб обговорити його ситуацію (Матвія 18:16).

«Браття мої, якщо хтось між вами заблукає від правди і хтось його поверне, нехай знає, що той, хто поверне грішника з його блукання, спасе його душу від смерті і покрий безліч гріхів» (Якова 5:19- 29).

«Перш за все майте щирю любов один до одного, бо любов покриває багато гріхів» (1 Петра 4:8).

Божий народ має інколи виправляти своїх братів за допомогою того, що може здатися суворим покаранням. «Очистіть (очистіть) стару закваску» (V7) «не спілкуватися (не спілкуватися) з кимось, хто носить ім'я брата, якщо він винний у» (в. 11) [практиці] гріха. Уся громада, ті, хто зібрався, мають зустрітися з ним особисто, а не листом, електронною поштою, текстовим повідомленням, твітом, телефонним дзвінком чи публічним оголошенням. Це не проблема старійшин, це проблема всього збору, і всі мають бути залучені (1 Коринтян 5 і Матвія 18:17).

Що не асоціюється або не веде компанію? Чи це уникати, не розмовляти, не надавати допомогу, забороняти збиратися з родиною, не їсти чи спати з родиною та припинення близького спілкування? Мета дисципліни полягає в тому, щоб спричинити зміну дій у бік примирення з братами та Богом. Жодна асоціація будь-якого роду не перешкоджає спілкуванню, таким чином перешкоджаючи меті дисциплінарних стягнень. Припинення всіх близьких стосунків; наприклад, не їсти спільну трапезу, трапезу агапе, коли відзначалася Вечера Господня, є наміченою дією.

Успіх дисциплінарного стягнення

Як було сказано раніше, мета дисципліни полягає в тому, щоб відмінити практику гріха та примиритися з Богом. Дії зборів після покаяння є критичними. Перечитайте застереження Павла: «Але коли хтось засмутив мене, він не засмутив мене. Певною мірою — я не хочу наголошувати на цьому надто — це вплинуло на всіх вас. Це покарання більшості досить суворе для такої людини. Тож вибачте й утіште його, а то він потоне у своєму надмірному горі. Тому я благаю тебе запевнити його в своїй любові» (2 Коринтян 2: 5-8). Любов не дасть йому відчути себе християнином другого сорту. Він слуга, що повертається. Його Господь хоче, щоб він був працівником у царстві. Усі інші християни повинні заохочувати і допомагати йому стати вірним і продуктивним слугою Бога. Якщо покаяному примиреному братові не дозволяється функціонувати в Тілі Христовому, Тіло пошкоджується і не об'єднується.

Навмисний гріх

Чи є якась різниця між гріхом і навмисним гріхом? Чи неможливо для того, хто робить те чи інше, бути відновленим до Бога? Євреям 10:26. «Бо якщо ми будемо грішити навмисне (навмисно) після отримання знання правди, то вже не залишиться жертви за гріхи».

Івана 8:34 «Ісус відповів їм: «Істинно, істинно кажу вам: кожен, хто чинить гріх, той раб гріха».

Чи поступка спокуси робить людину рабом, чи її статус визначає практика гріха? Це не поступливість, а практика гріха, бажання продовжувати і відмова змінюватись, породжує рабство гріха. Це стиль життя. Таким чином, ще збираючись зі свяtimi; нерозкаяний грішник має бути ізольований під час споживання спільної трапези (трапези агапе або бенкету любові), споживання їжі зі столу Господа, акт, що нагадує їм про криваву жертву Христа, дану за їхнє прощення.

Питання

1. Мета церковної дисципліни полягає в тому, щоб повернути брата до примирення з Богом.
Т. ____ Ф. ____
2. Коли брат грішить проти вас, який початковий процес відновлення ваших стосунків?
 - a. ____ Візьміть своїх друзів і зіткніться з ним
 - b. ____ Скажіть старійшинам збору
 - c. ____ Скажіть всій церкві, щоб вони могли відмовитися від спілкування
 - d. ____ Підійдіть до нього і спокійно обговоріть проблему
3. Не спілкуватися з грішним братом, який відмовляється покаятися, означає не мати будь-якого контакту.
Т. ____ Ф. ____
4. Що повинен зробити християнин, коли брат, який покинув Бога, кається і повертається?
 - a. ____ Ласкаво просимо, але обмежуємо його функціонування
 - b. ____ Вітайте його, але мало спілкуйтеся
 - c. ____ Привітайте його та заохочуйте знайти якусь функцію для нього в Тілі.
5. Яка жертва доступна для християнина, який продовжує грішити свідомо?
 - a. ____ Христос

б. ____ Жодного